

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/893**z dnia 29 czerwca 2020 r.****w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8, 17, 50, 76, 132, 138, 143, 157, 161, 176, 193, 217, 232 oraz 268,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyczne wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (zwanego dalej „kodeksem”) w połączeniu z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ wykazało, że konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian do tego rozporządzenia wykonawczego w celu lepszego dostosowania go do potrzeb przedsiębiorców i administracji celnych, a także uwzględnienia zmian legislacyjnych i zmian w zakresie wdrażania systemów teleinformatycznych ustanowionych na potrzeby kodeksu.
- (2) W wyroku w sprawie C-661/15 ⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził nieważność art. 145 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽⁴⁾ przewidującego termin jednego roku na uwzględnienie dostosowań ceny towarów wadliwych w celu ustalenia ich wartości celnej. Według Trybunału na podstawie obowiązującego wówczas kodeksu celnego ⁽⁵⁾ dłużnik mógł uzyskać zwrot należności celnych przywozowych, proporcjonalny do obniżenia wartości celnej wynikającego z zastosowania art. 145 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, aż do upływu terminu trzech lat od powiadomienia dłużnika o tych należnościach. W art. 145 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ograniczono jednak tę możliwość do okresu 12 miesięcy, ponieważ dostosowanie do wartości celnej wynikające z zastosowania art. 145 ust. 2 tego rozporządzenia mogło być uwzględniane tylko wówczas, gdy zostało dokonane w terminie 12 miesięcy. Art. 145 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 był sprzeczny z art. 29 kodeksu celnego w związku z art. 78 i art. 236 ust. 2 tego kodeksu. Był on zatem nieważny. Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i (EWG) nr 2454/93 już nie obowiązują, ale w art. 132 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 również ustanowiono termin jednego roku dla dostosowania wartości celnej towarów wadliwych. Należy zatem uchylić ten przepis, by było jasne, że do towarów wadliwych również ma zastosowanie ogólny termin trzech lat, ustanowiony w art. 121 ust. 1 lit. a) kodeksu, dotyczący żądania zwrotu lub umorzenia nadpłaconych należności celnych. Mając na uwadze pewność prawa, w celu wyjaśnienia, że termin jednego roku nie powinien być stosowany w tych przypadkach, należy uchylić art. 132 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.
- (3) Art. 182 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 zawiera wymóg stosowania systemu teleinformatycznego ustanowionego na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu do przedkładania, przetwarzania, przechowywania i wymiany informacji dotyczących przywozowych deklaracji skróconych oraz do późniejszej wymiany właściwych informacji. Decyzją wykonawczą (UE) 2019/2151 ⁽⁶⁾ Komisja zdecydowała o utworzeniu nowego systemu elektronicznego (ICS2) w

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 12 października 2017 r. w sprawie C-661/15, X BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën, ECLI:EU:C:2017:753.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

celu wsparcia analizy ryzyka bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów oraz związanych z tym kontroli, a mianowicie przetwarzania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej do celów analizy i kontroli ryzyka celnego oraz wymiany informacji z nim związanych. W związku z tym należy zmienić art. 182 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, by określić cele stosowania systemu ICS2, a także – dla zapewnienia harmonizacji na obszarze celnym Unii – by zobowiązać przedsiębiorców do stosowania zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego przez Komisję i państwa członkowskie, do przekazywania organom celnym danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji.

- (4) W art. 183 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 określono zasady dostarczania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, w tym obowiązek ich dostarczania przez różne osoby w określonych przypadkach zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu (przedkładanie wielokrotne). Wdrażanie ICS2 w trzech wersjach (wersja 1, wersja 2 i wersja 3) będzie stopniowo pozwalało na przedkładanie wielokrotne danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej w odpowiednich sektorach transportu i modelach biznesowych. Należy zatem zmienić art. 183 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu doprecyzowania zasad mających zastosowanie do czasu pełnego wdrożenia ICS2. Miejsce wyjścia jest sytuacją w ramach istniejącego systemu kontroli importu. Za pośrednictwem tego systemu przewoźnicy działający we wszystkich rodzajach transportu (transportie powietrznym, morskim, żegludze śródlądowej, transporcie drogowym i kolejowym), w tym przewoźnicy ekspresowi, muszą przedkładać wszystkie dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej na raz w odniesieniu do towarów, w przypadku których nie ma zastosowania zwolnienie przewidziane w art. 104 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽⁷⁾. Od momentu wdrożenia wersji 1 nowego systemu teleinformatycznego, w ramach transportu lotniczego, przewoźnicy ekspresowi będą dodatkowo zobowiązani do przedkładania minimalnego zestawu danych w odniesieniu do wszystkich przesyłek, niezależnie od ich wartości, a operatorzy pocztowi będą po raz pierwszy zobowiązani do przedkładania minimalnego zestawu danych, ale tylko w odniesieniu do przesyłek pocztowych, których miejscem przeznaczenia jest Unia. Zgodnie z art. 106 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 do czasu wdrożenia wersji 2 nowego systemu minimalny zestaw danych będzie uznawany za pełną skróconą deklarację przywózową w przypadku towarów w przesyłkach pocztowych oraz towarów w przesyłkach, których wartość nie przekracza 22 EUR. Od pierwszego dnia okresu wdrażania wersji 2 ICS2 możliwe będzie w transporcie lotniczym przedkładanie wielokrotne. Przewoźnicy lotniczy będą musieli zaprzestać stosowania obecnego systemu kontroli importu i stopniowo podłączać się do nowego ICS2, za pomocą którego będą musieli przedkładać odpowiedni zestaw danych z danymi zawartymi w przywózowej deklaracji skróconej. Od pierwszego dnia wdrożenia wersji 3 nowego systemu przedkładanie wielokrotne będzie możliwe w pozostałych rodzajach transportu. Przewoźnicy w tych rodzajach transportu będą musieli stopniowo podłączać się do nowego systemu. Państwa członkowskie określą daty, od których przedsiębiorcy będą zobowiązani do stosowania poszczególnych wersji nowego systemu zgodnie z pkt 6 części I załącznika do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w ramach określonych tam okresów wdrażania. Należy również zmienić art. 183 w celu doprecyzowania zasad mających zastosowanie do określania urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, w przypadku gdy osoba przedkładająca dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej nie zna miejsca pierwszego przybycia do Unii środka transportu przewożącego towary.
- (5) Obowiązki informowania o danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik powinny mieć zastosowanie wraz z wdrażaniem poszczególnych trzech wersji nowego systemu. W związku z tym ogólne odniesienie do wdrażania systemu kontroli importu w art. 184 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy zastąpić bardziej szczegółowymi odniesieniami do poszczególnych trzech wersji ICS2. Obowiązek informowania o towarach przewożonych drogą morską powinien mieć zastosowanie od momentu, w którym przewoźnik będzie zobowiązany do stosowania wersji 3 nowego systemu. Obowiązek informowania o towarach przewożonych drogą powietrzną lub drogą pocztową powinien mieć zastosowanie od momentu, w którym przewoźnik będzie zobowiązany do stosowania wersji 2 z nowego systemu.
- (6) Również obowiązek rejestracji przez organy celne zgłoszenia danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej i informowania o tej rejestracji powinien odzwierciedlać poszczególne wersje ICS2. W związku z tym ogólne odniesienie do wdrażania systemu kontroli importu w art. 185 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy zastąpić bardziej szczegółowymi odniesieniami do poszczególnych trzech wersji nowego systemu. Organy celne powinny rejestrować dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej i powiadamiać o tej rejestracji od pierwszego dnia okresu wdrażania wersji 1 ICS2. Po wdrożeniu wersji 2 tego nowego systemu w niektórych sytuacjach będzie możliwe przedkładanie wielokrotne, w związku z czym w art. 185 należy również wskazać, że począwszy od tej daty organy celne powinny być zobowiązane do natychmiastowego powiadamiania przewoźnika o rejestracji danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przez innych przedsiębiorców, jeżeli przewoźnik wystąpił z wnioskiem o powiadomienie.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

- (7) W art. 186 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy doprecyzować terminy na przeprowadzenie analizy ryzyka na podstawie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej i przyjęcie niezbędnych środków w kontekście analizy ryzyka. W art. 186 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy wprowadzić przepis, że co do zasady urząd celny pierwszego wprowadzenia musi po terminowym otrzymaniu przywózowej deklaracji skróconej zakończyć analizę ryzyka przed przybyciem towarów na obszar celny Unii. Termin ten powinien być jednak krótszy w przypadku towarów przewożonych drogą powietrzną. Urząd celny pierwszego wprowadzenia powinien być zobowiązany do przeprowadzenia analizy ryzyka dotyczącej tych towarów jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zbioru danych z przywózowej deklaracji skróconej. Ponadto w celu zapewnienia jednolitego stosowania kontroli celnych należy również zmienić art. 186, by zdefiniować kroki, jakie urząd celny pierwszego wprowadzenia powinien podjąć, by przeprowadzić analizę ryzyka na podstawie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej. W szczególności na podstawie art. 46, 47 i 128 kodeksu urząd celny pierwszego wprowadzenia ma wymieniać informacje z państwami członkowskimi wskazanymi w tych danych oraz z państwami członkowskimi, które zarejestrowały w ICS2 informacje dotyczące ryzyka dla bezpieczeństwa i ochrony odpowiadającego danym zawartym w przywózowej deklaracji skróconej, i wymagać od tych innych organów celnych przeprowadzenia analizy ryzyka i udostępnienia niektórych wyników tej analizy ryzyka.
- (8) Art. 186 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy również zmienić, by uprawnnić urząd celny pierwszego wprowadzenia do tego, by po przeprowadzeniu analizy ryzyka wydawał zalecenie co do miejsca i środków najbardziej odpowiednich do przeprowadzenia kontroli towarów. Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, powinien mieć możliwość zadecydowania, czy zastosuje się do zalecenia, ale powinien być w każdym razie zobowiązany do poinformowania urzędu celnego wprowadzenia, czy kontrola miała miejsce, a jeśli tak – do poinformowania go o wynikach tej kontroli. Należy ponadto ustanowić przepis proceduralny, zgodnie z którym organy celne mają stosować ICS2 do informowania o ocenach ryzyka i wynikach kontroli w przypadkach przewidzianych w art. 46 ust. 5 kodeksu lub do każdej innej wymiany wyników kontroli zgodnie z art. 47 ust. 2 kodeksu. Ponadto obowiązek przeprowadzenia analizy ryzyka po przedstawieniu towarów należy rozszerzyć, tak by objętych nim było więcej przypadków, w których obowiązek złożenia przywózowej deklaracji skróconej jest uchylony zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2015/2446.
- (9) Należy zmienić tytuł art. 187 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu odzwierciedlenia faktu, że zawarte w nim przepisy mają charakter przejściowy, ponieważ będą miały zastosowanie tylko do momentu wdrożenia ICS2. Do czasu uruchomienia nowego systemu organy celne powinny być zobowiązane do przeprowadzania analizy ryzyka na podstawie informacji zawartych w istniejącym systemie kontroli importu. W art. 187 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy wskazać, że istniejący system kontroli importu ma być stosowany do poszczególnych dat wdrożenia nowego systemu. Należy również zaktualizować odniesienia do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w art. 187 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Przepisy dotyczące niedopuszczalności zwolnienia towarów przed przeprowadzeniem analizy ryzyka oraz dotyczące sposobu przeprowadzenia analizy ryzyka po zmianie przywózowej deklaracji skróconej powinny mieć również zastosowanie w okresie przejściowym i w związku z tym należy je dodać do art. 187 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (10) W przepisach proceduralnych dotyczących sprostowania lub unieważnienia przywózowej deklaracji skróconej, określonych w art. 188 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, należy dokonać rozróżnienia między nowym ICS2 a istniejącym systemem kontroli importu. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywózowej deklaracji skróconej powinien być stosowany nowy system państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zezwalania na składanie w formie papierowej wniosków o sprostowanie lub unieważnienie deklaracji złożonych przy użyciu istniejącego systemu kontroli importu.
- (11) Należy zmienić art. 189 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu określenia odrębnych przepisów w odniesieniu do zmiany trasy statków powietrznych i statków morskich w ramach istniejącego systemu kontroli importu oraz przepisów, które będą miały zastosowanie w ramach nowego systemu teleinformatycznego ICS2.
- (12) W związku z wprowadzeniem formularza UE 302 w art. 1 pkt 51 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy zmienić art. 207 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, aby umożliwić stosowanie formularza UE 302 jako potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów.
- (13) W związku ze zmianą art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dotyczącego czynności uznawanych za zgłoszenie celne należy odpowiednio zmienić art. 218 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, aby doprecyzować, w których przypadkach niektóre formalności celne przy wprowadzaniu lub wyprowadzaniu uznaje się również za przeprowadzone poprzez czynność uznawaną za zgłoszenie celne.

- (14) W związku z wprowadzeniem w art. 141 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przepisów przejściowych dotyczących zgłaszania przesyłek pocztowych poprzez ich przedstawianie organom celnym do czasu wdrożenia wersji 1 ICS2 w celu wsparcia analizy ryzyka bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów oraz związanych z tym kontroli należy w art. 220 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 wyjaśnić, że przepisy szczególne dotyczące przyjmowania i zwalniania przesyłek pocztowych mają również charakter przejściowy.
- (15) Należy stworzyć przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza NATO 302 oraz z formularza UE 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt. Należy zatem dodać do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 nowe art. 220a i 220b. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania przepisów proceduralnych art. 221 tego rozporządzenia powinien zobowiązywać organy celne państw członkowskich do wyznaczania urzędu celnego lub urzędów celnych odpowiedzialnych za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane z zastosowaniem formularza NATO 302 albo formularza UE 302.
- (16) Należy również zmienić art. 221 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu wyjaśnienia, że urząd celny znajdujący się w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów ma być urzędem celnym właściwym do zgłaszania do przywozu niektórych towarów wolnych od cła, jeżeli towary te są zgłaszane do celów VAT w ramach procedury innej niż procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, tj. tak zwanego punktu kompleksowej obsługi importu, określonego w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽⁸⁾. Celem tego przepisu jest zapewnienie, by od towarów tych był pobierany VAT według stawki obowiązującej w państwie członkowskim przeznaczenia lub konsumpcji towarów.
- (17) Należy zmienić art. 271 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, aby zwiększyć zharmonizowane stosowanie systemu teleinformatycznego na potrzeby ujednoliconej wymiany informacji (INF). W celu ustanowienia jednolitej procedury wprowadzania wymaganych danych do tego systemu przez przedsiębiorców ci ostatni powinni wykorzystywać zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców.
- (18) W związku z wprowadzeniem w art. 221 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 obowiązku wyznaczania przez państwa członkowskie urzędu celnego odpowiedzialnego za wszystkie formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane z zastosowaniem formularza NATO 302 albo formularza UE 302, art. 285 tego rozporządzenia, przewidujący taki sam obowiązek, ale tylko w odniesieniu do tranzytu, staje się zbędny i powinien zostać uchylony. Ponadto przepisy dotyczące dostarczania formularzy NATO 302 oraz przepisy proceduralne mające zastosowanie do wykorzystywania takich formularzy należy rozszerzyć na przemieszczanie w ramach tranzytu z zastosowaniem formularza UE 302. Należy zatem zmienić art. 285, 286 i 287 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2447 i dodać nowe przepisy.
- (19) Należy zmienić art. 321 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu doprecyzowania zakończenia procedury tranzytu unijnego w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii z wykorzystaniem stałego transportu przesyłowego oraz w celu wyjaśnienia sytuacji prawnej takich towarów po zakończeniu procedury tranzytu unijnego.
- (20) Należy zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w celu wprowadzenia możliwości specjalnego zamknięcia procedury odprawy czasowej w odniesieniu do towarów, które zostały poddane konsumpcji lub uległy zniszczeniu podczas działań wojskowych.
- (21) Zgodnie z art. 324 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 przedsiębiorcy mogą korzystać z uproszczonego zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego IM/EX, ponieważ produkty przetworzone są uważane za powrotnie wywiezione. Jednakże w przypadkach gdy towary nieujmne objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX podlegałyby między innymi środkowi polityki handlowej, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, takie uproszczone zamknięcie nie jest dozwolone. Niektóre środki polityki handlowej są ustanawiane na potrzeby uprzedniego nadzoru unijnego, który ma zastosowanie jedynie w przypadku dopuszczenia do obrotu. Takie środki mające wpływ na stosowanie art. 324 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 zostały ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/670⁽⁹⁾ w odniesieniu do przywozu niektórych

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/670 z dnia 28 kwietnia 2016 r. wprowadzające uprzedni nadzór unijny nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali pochodzących z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 115 z 29.4.2016, s. 37).

wyrobów z żelaza i stali oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/640⁽¹⁰⁾ w odniesieniu do przywozu niektórych produktów z aluminium. Należy zezwolić przedsiębiorcom na korzystanie z uproszczenia ustanowionego w art. 324 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 z mocą wsteczną od 3 lat przed wejściem w życie tej zmiany, pod warunkiem że dostarczą oni dane wymagane zgodnie z odpowiednimi środkami nadzoru. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 324 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

- (22) W celu zapewnienia zakończenia procedury wywozu towarów przemieszczanych stałym transportem przesyłowym należy w art. 331 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 wyjaśnić, kiedy takie towary uznaje się za przedstawione organom celnym.
- (23) Załącznik 23-02 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 zawiera określone kody CN i opisy produktów, które nie są już używane z powodu zmian we wspólnej taryfie celnej⁽¹¹⁾. Konieczna jest zatem aktualizacja załącznika 23-02, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że jest to pierwsza aktualizacja od dnia 1 maja 2016 r., kiedy to zaczęły obowiązywać unijny kodeks celny, rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447.
- (24) Aby umożliwić większą elastyczność w procedurze ciągłości działania w tranzycie oraz zmniejszyć formalności i koszty ponoszone przez organy celne, należy przedłużyć okres ważności papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, o których mowa w załączniku 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 132 lit. c);
- 2) art. 182–186 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 182

System teleinformatyczny na potrzeby przywozowych deklaracji skróconych

(art. 16 kodeksu)

1. System teleinformatyczny ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu stosuje się do:
  - a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i innych informacji dotyczących tych deklaracji, związanych z analizą ryzyka celnego do celów bezpieczeństwa i ochrony, w tym wsparcia ochrony lotnictwa cywilnego, i związanych ze środkami, które należy przyjąć na podstawie wyników tej analizy;
  - b) wymiany informacji dotyczących danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej i wyników analizy ryzyka w odniesieniu do przywozowych deklaracji skróconych, dotyczących innych informacji niezbędnych do przeprowadzenia tej analizy ryzyka oraz dotyczących środków przyjętych na podstawie analizy ryzyka, w tym zaleceń dotyczących miejsc kontroli i wyników tych kontroli;
  - c) wymiany informacji na potrzeby monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 kodeksu.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/640 z dnia 25 kwietnia 2018 r. wprowadzające uprzedni nadzór unijny nad przywozem niektórych wyrobów z aluminium pochodzących z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 106 z 26.4.2018, s. 7).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Daty opracowania i uruchomienia wersji w ramach stopniowego wdrażania systemu są określone w projekcie systemu kontroli importu 2 w ramach UKC (ICS2) w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 (*).

1a. Przedsiębiorcy korzystają ze zharmonizowanego unijnego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego we wzajemnym porozumieniu przez Komisję i państwa członkowskie, do przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji z organami celnymi.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu do dat wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym w nim mowa zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, stosuje się teleinformatyczny system przedkładania i wymiany informacji dotyczących przywozowych deklaracji skróconych, określony w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, zgodnie z art. 185 ust. 1, art. 187 i art. 188 ust. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 183

Złożenie przywozowej deklaracji skróconej

(art. 127 ust. 4, 5 i 6 kodeksu)

1. W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywozowej deklaracji skróconej określonych w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów przewożonych transportem lotniczym dostarcza się w następujący sposób:

- a) przewoźnicy lotniczy składają pełną skróconą deklarację przywozową za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) przewoźnicy ekspresowi składają:
  - w przypadku gdy wartość rzeczywiasta przesyłki przekracza 22 EUR – pełną przywozową deklarację skróconą za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia,
  - w przypadku wszystkich przesyłek – minimalny zestaw danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 1 tego systemu;
- c) operatorzy pocztowi przedkładają minimalny zestaw danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, w odniesieniu do przesyłek, których miejscem przeznaczenia jest jedno z państw członkowskich, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 1 tego systemu;
- d) poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 tego systemu.

1a. W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywozowej deklaracji skróconej określonych w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów przewożonych transportem morskim, żegluga śródlądową, transportem drogowym lub kolejowym dostarcza się w następujący sposób:

- a) poprzez złożenie pełnej skróconej deklaracji przywozowej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 tego systemu.

2. W przypadku gdy przywozowa deklaracja skrócona zostaje złożona poprzez przedłożenie więcej niż jednego zestawu danych lub poprzez przedłożenie minimalnego zestawu danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba przedkładająca częściowy lub minimalny zestaw danych dokonuje tego w urzędzie celnym, który zgodnie z jej wiedzą powinien być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia. Jeżeli osoba ta nie zna miejsca na obszarze celnym Unii, do którego środek transportu przewożący towary ma zgodnie z oczekiwaniami dotrzeć w pierwszej kolejności, urząd celny pierwszego wprowadzenia można określić na podstawie miejsca, do którego towary są wysyłane.

Artykuł 184

Zobowiązania w zakresie udzielania informacji dotyczących przekazywania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik

(art. 127 ust. 6 kodeksu)

1. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wydających konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wydająca konosament zawarli umowę przewozu i które nie dostarczyły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

Jeżeli odbiorca wskazany w konosamencie jako nieposiadający konosamentów stanowiących jego podstawę nie udostępni wymaganych danych osobie wydającej konosament, osoba ta przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości odbiorcy.

2. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wydająca konosament informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca konosament informuje osobę, z którą zawarto taką umowę, o wydaniu konosamentu.

3. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wydających lotniczy list przewozowy przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wydająca lotniczy list przewozowy zawarli umowę przewozu lub które wydały lotniczy list przewozowy obejmujący te same towary i które nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

4. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego.

5. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113a ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości operatora pocztowego lub przewoźnika ekspresowego, który nie udostępnił mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

Artykuł 185

Rejestracja przywozowej deklaracji skróconej

(art. 127 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne rejestrują przywozową deklarację skróconą po jej otrzymaniu, niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego lub jego przedstawiciela o zarejestrowaniu deklaracji oraz przekazują takiej osobie numer referencyjny przywozowej deklaracji skróconej (MRN) wraz z datą rejestracji deklaracji.

2. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej zostały dostarczone poprzez złożenie co najmniej minimalnego zestawu danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, lub poprzez złożenie więcej niż jednego zestawu danych, organy celne:

a) rejestrują każdy przypadek przedłożenia danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej po otrzymaniu takich danych;

- b) niezwłocznie powiadamiają o rejestracji osobę, która przedłożyła zestaw danych;
  - c) przekazują tej osobie MRN przypisany do każdego przedłożenia wraz z datą jego rejestracji.
3. Organy celne niezwłocznie powiadamiają przewoźnika o rejestracji, o ile zwrócił się on o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 182 niniejszego rozporządzenia:
- a) w przypadku złożenia przywozowej deklaracji skróconej przez osobę, o której mowa w art. 127 ust. 4 akapit drugi kodeksu;
  - b) w przypadku dostarczenia danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu.
4. Obowiązek informowania przewoźnika w przypadkach, o których mowa w ust. 3 lit. b), ma zastosowanie od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przewoźnik ma dostęp do tego systemu.

Artykuł 186

Analiza ryzyka i kontrole dotyczące przywozowych deklaracji skróconych

(art. 46 ust. 3 i 5, art. 47 ust. 2 i art. 128 kodeksu)

1. Analiza ryzyka kończona jest przed przybyciem towarów do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, o ile przywozowa deklaracja skrócona została złożona w terminie wskazanym w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, pierwszą analizę ryzyka dotyczącą towarów, które mają zostać wprowadzone na obszar celny Unii drogą powietrzną przeprowadza się jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zestawu danych z przywozowej deklaracji skróconej, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Urząd celny pierwszego wprowadzenia kończy analizę ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony po następującej wymianie informacji za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1:

- a) niezwłocznie po rejestracji urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej organom celnym państw członkowskich wskazanym w tych danych oraz organom celnym pozostałych państw członkowskich, które zarejestrowały w systemie informacje dotyczące ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, które odpowiadają danym zawartym w tej przywozowej deklaracji skróconej;
- b) w terminach określonych w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 organy celne państw członkowskich, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przeprowadzają analizę ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz, jeżeli stwierdzą ryzyko, udostępniają wyniki urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;
- c) urząd celny pierwszego wprowadzenia uwzględnia informacje na temat wyników analizy ryzyka przekazane przez organy celne państw członkowskich, o których mowa w lit. a), w celu przeprowadzenia analizy ryzyka;
- d) urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia wyniki przeprowadzonej analizy ryzyka organom celnym państw członkowskich, które wniosły wkład do przeprowadzenia analizy ryzyka, oraz tym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy;
- e) urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia o zakończeniu analizy ryzyka następujące osoby, o ile zwróciły się one o przekazywanie im takiego powiadomienia i dysponują dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1:
  - (i) zgłaszający lub jego przedstawiciel;
  - (ii) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

3. Jeżeli urząd celny pierwszego wprowadzenia wymaga dodatkowych informacji na temat danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej na potrzeby zakończenia analizy ryzyka, analiza taka kończona jest po otrzymaniu stosownych informacji.

W tym celu urząd celny pierwszego wprowadzenia zwraca się o udzielenie takich informacji do osoby, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – do osoby, która przekazała dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej. Jeżeli taka osoba nie jest przewoźnikiem, urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje przewoźnikowi, o ile przewoźnik zażądał takiej informacji i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

4. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że towary wprowadzane drogą powietrzną mogą stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa, żąda on, by przesyłka przed jej załadowaniem na statek powietrzny udający się na obszar celny Unii została poddana kontroli bezpieczeństwa z uwagi na fakt, że stanowi ona ładunek i przesyłkę wysokiego ryzyka zgodnie z pkt 6.7 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 (**), i pkt 6.7.3 załącznika do decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 8005 final z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego obejmujących informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

- a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;
- b) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Po otrzymaniu powiadomienia osoba, która złożyła przywózową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – osoba, która przedłożyła dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej, przekazuje urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia wyniki tej kontroli bezpieczeństwa oraz wszelkie istotne informacje z tym związane. Analiza ryzyka kończona jest dopiero po uzyskaniu wspomnianych informacji.

5. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by uznać, że towary wprowadzane drogą powietrzną lub przesyłka kontenerowa wprowadzana drogą morską, jak określono w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, stanowią tak poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony, że wymagane jest natychmiastowe działanie, nakazuje on, by ładunek nie był ładowany na dany środek transportu.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

- a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;
- b) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Powiadomienia tego dokonuje się niezwłocznie po wykryciu takiego ryzyka, a w przypadku wprowadzania przesyłki kontenerowej drogą morską, o czym mowa w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, najpóźniej w ciągu 24 godzin od otrzymania przez przewoźnika przywózowej deklaracji skróconej lub, w stosownych przypadkach, danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia informuje również niezwłocznie o tym powiadomieniu organy celne wszystkich państw członkowskich i udostępnia im odpowiednie dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej.

6. Jeżeli stwierdzono, że dana przesyłka stanowi zagrożenie, którego charakter wymaga podjęcia natychmiastowych działań po przybyciu środka transportu, urząd celny pierwszego wprowadzenia podejmuje takie działania po przybyciu towarów.

7. Po zakończeniu analizy ryzyka urząd celny pierwszego wprowadzenia może zalecić, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1, najbardziej odpowiednie miejsce i środki do przeprowadzenia kontroli.

Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, podejmuje decyzję w sprawie kontroli i udostępnia za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1, wyniki tej decyzji wszystkim urządcom celnym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy, najpóźniej w momencie przedstawienia towarów w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

7a. W przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 5 i art. 47 ust. 2 kodeksu, urzędy celne udostępniają wyniki swoich kontroli celnych innym organom celnym państw członkowskich za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz wymieniają informacje dotyczące ryzyka za pomocą systemu, o którym mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku gdy na obszar celny Unii wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. c)–k), m) i n) oraz art. 104 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów.

9. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione do procedury celnej lub powrotnie wywiezione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

10. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 129 kodeksu. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 5 akapit trzeci niniejszego artykułu dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analiza ryzyka kończona jest niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

(*) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

(**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 299 z 14.11.2015, s. 1).”;

3) w art. 187 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł oraz ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 187

Przepisy przejściowe dotyczące analizy ryzyka

(art. 128 kodeksu)

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 186 niniejszego rozporządzenia do dat określonych zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, analiza ryzyka opiera się na informacjach zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych, składanych i wymienianych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 182 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy na obszar celny Unii wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. c)–k), m) i n) oraz art. 104 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, w miarę możliwości w oparciu o deklarację do czasowego składowania lub zgłoszenie celne obejmujące te towary.”;

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione do procedury celnej lub powrotnie wywiezione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

7. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 129 kodeksu. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analizę ryzyka przeprowadza się niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.”;

4) art. 188 i 189 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 188

Sprostowanie i unieważnienie przywózowej deklaracji skróconej

(art. 129 ust. 1 kodeksu)

1. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywózowej deklaracji skróconej lub zawartych w niej danych stosuje się system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

W przypadku gdy o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej wnoszą różne osoby, każda z tych osób może wnosić o sprostowanie lub unieważnienie tylko tych danych, które sama przekazała.

2. Organy celne niezwłocznie powiadamiają osobę, która złożyła wniosek o sprostowanie lub unieważnienie, o podjętej przez siebie decyzji o rejestracji lub odrzuceniu tego wniosku.

Jeżeli wniosek o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zostanie złożony przez osobę inną niż przewoźnik, organy celne powiadamiają o tym fakcie również przewoźnika, o ile przewoźnik zwrócił się o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić, by wnioski o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, która została złożona za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, były składane z wykorzystaniem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 kodeksu;

Artykuł 189

Zmiana trasy statku morskiego lub statku powietrznego przybywającego na obszar celny Unii

(art. 133 kodeksu)

1. Jeżeli po złożeniu przywózowej deklaracji skróconej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, trasa statku morskiego lub statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywózowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, operator tego środka transportu informuje urząd celny wskazany w przywózowej deklaracji skróconej jako urząd celny pierwszego wprowadzenia o zmianie trasy i przekazuje powiadomienie o przybyciu do faktycznego urzędu celnego pierwszego wprowadzenia.

Przepisy akapitu pierwszego niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów, które zostały wprowadzone na obszar celny Unii w ramach procedury tranzytu, o której mowa w art. 141 kodeksu.

2. Urząd celny wskazany w przywózowej deklaracji skróconej jako urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje urzędowi celnemu, który zgodnie z uzyskanymi informacjami ma być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia po zmianie trasy, niezwłocznie po otrzymaniu takich informacji na zasadach określonych w ust. 1. Taki urząd udostępnia stosowne dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej i wyniki analizy ryzyka urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

3. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako data rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy trasa statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybył w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywózowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje, za pośrednictwem tego systemu, dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

4. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy trasa statku morskiego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybył w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywózowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje, za pośrednictwem tego systemu, dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.”;

5) art. 207 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 207

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci karnetów TIR lub ATA lub formularzy 302

(art. 6 ust. 3 i art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 towary unijne oznacza się w karnecie TIR lub ATA lub w formularzu NATO 302 lub formularzu UE 302 kodem »T2L« lub »T2LF«. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może, w stosownych przypadkach, zastosować jeden z tych kodów, opatrując odpowiednie dokumenty swoim podpisem w miejscu przeznaczonym na opis towarów przed ich przedstawieniem urzędowi celnemu wyjścia do zatwierdzenia. Odpowiedni kod »T2L« lub »T2LF« zatwierdza się odciskiem pieczęci urzędu celnego wyjścia, któremu towarzyszy podpis właściwego urzędnika.

Jeżeli chodzi o formularz NATO 302 w formie elektronicznej lub formularz UE 302 w formie elektronicznej, osoba uprawniona do korzystania z procedury może również umieścić na nich jeden ze wspomnianych kodów. W takim przypadku zatwierdzenia przez urząd wyjścia dokonuje się w formie elektronicznej.

2. W przypadku gdy karnet TIR, karnet ATA, formularz NATO 302 lub formularz UE 302 obejmuje zarówno towary unijne, jak i towary nieunijne, takie towary wymienia się osobno, a kod »T2L« lub – w stosownych przypadkach – »T2LF« umieszcza się w taki sposób, by oczywiste było, iż odnosi się wyłącznie do towarów unijnych.”;

- 6) w art. 218 tytuł i zdanie wprowadzające otrzymują brzmienie:

„Artykuł 218

Formalności celne uznawane za podjęte w wyniku czynności, o których mowa w art. 141 ust. 1, 2, 4, 4a, 5 i 6–8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

(art. 6 ust. 3 lit. a), art. 139, art. 158 ust. 2, art. 172, art. 194 i art. 267 kodeksu)

Do celów art. 138, 139 i 140 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 następujące formalności celne, w stosownych przypadkach, uznaje się za dopełnione w przypadku podjęcia czynności, o których mowa w art. 141 ust. 1, 2, 4, 4a, 5 i 6–8 tego rozporządzenia delegowanego:”;

- 7) art. 220 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 220

Przepisy przejściowe dotyczące towarów w przesyłkach pocztowych

(art. 158 ust. 2, art. 172 i art. 194 kodeksu)

1. Dla celów art. 138 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zgłoszenie celne towarów, o którym mowa w art. 141 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego, uznaje się za przyjęte, a towary za zwolnione w chwili dostarczenia towarów odbiorcy.

2. Jeżeli dostarczenie towarów odbiorcy okazało się niemożliwe, uznaje się, że zgłoszenie celne nie zostało złożone.

Towary, które nie zostały dostarczone odbiorcy, uznaje się za objęte czasowym składowaniem do chwili ich zniszczenia, powrotnego wywozu lub zadysonowania w inny sposób zgodnie z art. 198 kodeksu.”;

- 8) dodaje się art. 220a i 220b w brzmieniu:

„Artykuł 220a

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z formularza NATO 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt

(art. 6 ust. 3 i art. 158 ust. 2 kodeksu)

1. Urząd celny wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym rozpoczynają się działania wojskowe na obszarze celnym Unii, dostarcza siłom NATO stacjonującym na jego terytorium formularze NATO 302, które:

- zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- zostały opatrzone numerem seryjnym;
- zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza NATO 302.

2. W chwili wysyłki towarów siły NATO podejmują jedną z następujących czynności:

- przekazują dane zawarte w formularzu NATO 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu drogą elektroniczną;
- wypełniają formularz NATO 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

3. Jeżeli siły NATO podejmą czynności wskazane w ust. 2 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza NATO 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza NATO 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił NATO przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Artykuł 220b

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z formularza UE 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt

(art. 6 ust. 3 i art. 158 ust. 2 kodeksu)

1. Urząd celny wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym rozpoczynają się działania wojskowe na obszarze celnym Unii, dostarcza siłom zbrojnym państwa członkowskiego stacjonującym na jego terytorium formularze UE 302, które:

- a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- b) zostały opatrzone numerem seryjnym;
- c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza UE 302.

2. W chwili wysyłki towarów siły zbrojne państwa członkowskiego podejmują jedną z następujących czynności:

- a) przekazują dane zawarte w formularzu UE 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu drogą elektroniczną;
- b) wypełniają formularz UE 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

3. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego podejmą czynności wskazane w ust. 2 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza UE 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza UE 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.”;

9) w art. 221 dodaje się ust. 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. Urzędem celnym właściwym do zgłaszania do dopuszczenia do obrotu towarów w przesyłce objętej zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 (*), w ramach procedury VAT innej niż procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, określona w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE (**), jest urząd celny znajdujący się w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów.

5. Organ celny w każdym państwie członkowskim, na którego terytorium stacjonują siły NATO upoważnione do korzystania z formularza NATO 302, wyznacza urząd celny odpowiedzialny lub urzędy celne odpowiedzialne za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych.

6. Organ celny w każdym państwie członkowskim wyznacza urząd celny lub urzędy celne odpowiedzialne za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych prowadzonych z zastosowaniem formularza UE 302.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

(**) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).”;

10) w art. 271 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do celów ujednoczonej wymiany informacji (INF) dotyczącej procedur, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorcy wykorzystują zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustępy 1 i 1a niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia systemu teleinformatycznego do obsługi Arkuszy Informacyjnych (INF) dla Procedur Specjalnych w ramach UKC, określonego w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151.”;

11) w tytule VII rozdział 2 sekcja 1 nagłówek podsekcji 4 otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja 4

Przemieszczanie towarów z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302;”

12) uchyla się art. 285;

13) art. 286 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 286

Dostarczanie formularzy NATO 302 siłom NATO

(art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) kodeksu)

Wyznaczony urząd celny państwa członkowskiego wyjścia dostarcza siłom NATO stacjonującym na terytorium danego państwa formularze NATO 302, które:

- zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- zostały opatrzone numerem seryjnym;
- zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza NATO 302.”;

14) dodaje się art. 286a w brzmieniu:

„Artykuł 286a

Dostarczanie formularzy UE 302 siłom zbrojnym państw członkowskich

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

Wyznaczony urząd celny państwa członkowskiego wyjścia dostarcza siłom zbrojnym państwa członkowskiego stacjonującym na terytorium danego państwa formularze UE 302, które:

- zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- zostały opatrzone numerem seryjnym;
- zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza UE 302.”;

15) art. 287 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 287

Przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza NATO 302

(art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) kodeksu)

1. W chwili wysyłki towarów siły NATO podejmują jedną z następujących czynności:

- przekazują dane zawarte w formularzu NATO 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;
- wypełniają formularz NATO 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

2. Jeżeli siły NATO przekazały dane zawarte w formularzu NATO 302 drogą elektroniczną zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 294, 296, 304, 306 oraz 314–316 niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli siły NATO podejmą czynności wskazane w ust. 1 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza NATO 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza NATO 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił NATO przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza NATO 302 zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz formularza NATO 302, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.”;

16) dodaje się art. 287a w brzmieniu:

„Artykuł 287a

Przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza UE 302

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W chwili wysyłki towarów siły zbrojne państwa członkowskiego podejmują jedną z następujących czynności:

a) przekazują dane zawarte w formularzu UE 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;

b) wypełniają formularz UE 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

2. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego przekazały dane zawarte w formularzu UE 302 drogą elektroniczną zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 294, 296, 304, 306 oraz 314–316.

3. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego podejmą czynności wskazane w ust. 1 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza UE 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza UE 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza UE 302 zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz formularza UE 302, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.”;

17) w art. 321 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Procedurę tranzytu unijnego uznaje się za zakończoną:

a) w chwili dokonania odpowiedniego wpisu w ewidencji handlowej odbiorcy lub

b) gdy operator stałego transportu przesyłowego poświadczyl, że towary przesyłane stałym transportem przesyłowym:

(i) zostały dostarczone do zakładu odbiorcy;

(ii) zostały przyjęte do systemu dystrybucyjnego odbiorcy; lub

(iii) opuściły obszar celny Unii.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Od momentu zakończenia procedury tranzytu unijnego zgodnie z ust. 5 lit. a) lub lit. b) ppkt (i) lub (ii) towary nieunijne uznaje się za czasowo składowane.”;

18) dodaje się art. 323a w brzmieniu:

„Artykuł 323a

Specjalne zamknięcie procedury w odniesieniu do towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych

(art. 215 kodeksu)

Do celów zamknięcia procedury odprawy czasowej w odniesieniu do towarów określonych w art. 235a rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ich konsumpcję lub zniszczenie uważa się za powrotny wywóz, o ile ilość, która została poddana konsumpcji lub uległa zniszczeniu, odpowiada charakterowi działań wojskowych.”;

19) w art. 324 ust. 2 lit. a) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ust. 1 ma jednak zastosowanie w przypadkach, gdy towary nieunijne objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX podlegałyby uprzedniemu nadzorowi unijnemu, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, pod warunkiem że posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego IM/EX dostarczy dane zgodnie z odpowiednim środkiem nadzoru.”;

20) w art. 331 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli towary przesyłane stałym transportem przesyłowym są wyprowadzane z obszaru celnego Unii z wykorzystaniem takiego transportu, towary te uznaje się za przedstawione organom celnym w chwili umieszczenia ich w stałym transporcie przesyłowym.”;

21) w załączniku 23-02 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;

22) w załączniku 72-04 wprowadza się następujące zmiany:

a) w części I rozdział III punkt 19.3 otrzymuje brzmienie:

„19.3. Okres ważności poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia nie może przekroczyć pięciu lat. Urząd celny zabezpieczenia może jednak przedłużyć ten okres jednorazowo o nie więcej niż pięć lat.

Jeżeli w okresie ważności poświadczenia urząd celny zabezpieczenia zostanie poinformowany, że w wyniku licznych zmian poświadczenie nie jest wystarczająco czytelne i może zostać odrzucone przez urząd celny wyjścia, urząd celny zabezpieczenia unieważnia poświadczenie i w razie potrzeby wydaje nowe.

Poświadczenia o okresie ważności wynoszącym dwa lata zachowują ważność. Urząd celny zabezpieczenia może przedłużyć ich okres ważności o drugi okres nie dłuższy niż pięć lat.”;

b) w części II rozdział II:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ II

Wzór specjalnej pieczęci stosowanej przez upoważnionego nadawcę/upoważnionego wystawcę”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Upoważniony nadawca/upoważniony wystawca”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 1 stosuje się od dnia 1 maja 2016 r.

Art. 1 pkt 19 stosuje się od dnia 12 lipca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku 23-02 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 tabela otrzymuje brzmienie:

„WYKAZ TOWARÓW OKREŚLONYCH W ART. 142 UST. 6

Opis towarów w niniejszej tabeli ma charakter wyłącznie orientacyjny i nie narusza reguł interpretacji Nomenklatury scalonej. Do celów niniejszego załącznika zakres ustaleń ustanowionych w art. 142 ust. 6 określony jest przez zakres kodów CN obowiązujących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Kod CN (TARIC)	Opis towarów	Okres obowiązywania
0701 90 50	Młode ziemniaki	od 1.1 do 30.6
0703 10 19	Cebula (inna niż dymka)	od 1.1 do 31.12
0703 20 00	Czosnek	od 1.1 do 31.12
0708 20 00	Fasola (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>)	od 1.1 do 31.12
0709 20 00 10	Szparagi, zielone	od 1.1 do 31.12
0709 20 00 90	Szparagi, pozostałe	od 1.1 do 31.12
0709 60 10	Słodka papryka	od 1.1 do 31.12
0714 20 10	Ziemniaki słodkie, świeże, całe, przeznaczone do spożycia przez ludzi	od 1.1 do 31.12
0804 30 00 90	Ananasy, inne niż suszone	od 1.1 do 31.12
0804 40 00 10	Awokado, świeże	od 1.1 do 31.12
0805 10 22 0805 10 24 0805 10 28	Pomarańcze słodkie, świeże	od 1.6 do 30.11
0805 21 10 10 0805 21 90 11 0805 21 90 91	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsumami), świeże	od 1.3 do 31.10
0805 22 00 11	Monrealesy, świeże	od 1.3 do 31.10
0805 22 00 20	Klementynki (inne niż monrealesy), świeże	od 1.3 do 31.10
0805 29 00 11 0805 29 00 21 0805 29 00 91	Wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe, świeże	od 1.3 do 31.10
0805 40 00 11 0805 40 00 31	Grejpfruty, włącznie z pomelo, świeże, białe	od 1.1 do 31.12
0805 40 00 19 0805 40 00 39	Grejpfruty, włącznie z pomelo, świeże, różowe	od 1.1 do 31.12
0805 50 90 10	Limony (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), świeże	od 1.1 do 31.12
0806 10 10	Winogrona stołowe	od 21.11 do 20.7
0807 11 00	Arbuzy	od 1.1 do 31.12
0807 19 00 50	Amarillo, Cuper, Honey dew (włącznie z Cantalene), Onteniente, Piel de sapo (włącznie z Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro	od 1.1 do 31.12
0807 19 00 90	Pozostałe melony	od 1.1 do 31.12

Kod CN (TARIC)	Opis towarów	Okres obowiązywania
0808 30 90 10	Gruszki odmiany Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>)	od 1.5 do 30.6
0808 30 90 90	Gruszki, pozostałe	od 1.5 do 30.6
0809 10 00	Morele	od 1.1 do 31.5 od 1.8 do 31.12
0809 30 10	Nektaryny	od 1.1 do 10.6 od 1.10 do 31.12
0809 30 90	Brzoskwinie	od 1.1 do 10.6 od 1.10 do 31.12
0809 40 05	Śliwki	od 1.10 do 10.6
0810 10 00	Truskawki i poziomki	od 1.1 do 31.12
0810 20 10	Maliny	od 1.1 do 31.12
0810 50 00	Owoce kiwi	od 1.1 do 31.12”